

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. **M** 218.

61de Møde.

Tirsdagen den 23de April.

(Fortf.)

J. N. Hansen (fortf.): De ville altsaa ogsaa, naar Vederlaget beregnes efter denne, faae fire Gange 25 Rbd. mindre Godtgjorelse nu for Ophavelsen af deres Skattelettelse for enhver Lønde privilegeret Hartkorn, de fik mindre efter den nye Matricul, end de vilde have faaet, hvis deres lovlige Ret var bleven respecteret ved Hartkorns-Anordningen. Den høitærede Finantsminister har idag kun imødegaaet den ene af de Grunde, vi anførte for at lægge denne Beregning til Grund, nemlig den, at vi skulle mene, at Staten ikke var gaaet det privilegerede Hartkorn nær nok dengang, idet han nemlig kun har taget Hensyn til, hvad vi have anført om, at det privilegerede Hartkorn ved den nye Matricul fik 3837 Ed. mere, end det havde efter den gamle, hvilket er opgivet af Conferensraad Rothe, der havde en saa virksom Andeel i den nye Matriculs Affattelse. Men, vilde man ogsaa affee fra, at Staten ved hiin Afvigelse fra Forordningen af 1802 fik 4 Rbd. mindre pr. Ed. aarligt ind af disse 3837 Ed., saa maatte man dog ikke affee fra, at de omtrent 170 Giere af privilegeret Hartkorn, som fik Afslag i Hartkornet, er gaaet deres lovlige Ret for nær ved hiin Fordeling; man maatte altsaa dog tage Hensyn til disse, hvilket Hensyn vi have stillet i Spidsen for vor Motivering, men det har den høitærede Finantsminister idag ikke omtalt. Den ærede Finantsminister har dernæst meent, at det ikke her var Stedet til at omtale denne Fordeling; jeg skulde mene, at her var det eneste Sted, hvor den kunde omtales, naar den nogeninde skulde omtales, thi, saasnart denne Lov er gaaet igennem, og de vedkommende privilegerede Hartkornseiere ere satte op til et lige

Beløb i Skatter med det uprivilegerede, da bestaaer denne Forskjel slet ikke længere, da gaaer denne Forskjel heelt bort; skulde der altsaa endnu tænkes paa at redressere den, skulde der tænkes paa at gjøre Noget godt igjen af den Uret, som ved den nye Matriculanordning skeete mod circa 170 Besiddere af privilegeret Hartkorn, saa maatte det være nu; det kunde ikke være paa et senere Stadium. Det vilde saaledes kun lidet nytte, senere at fremkomme med et Lovforslag i saa Henseende, thi da vilde det være for sildigt. Den høitagtede Finantsminister meente ogsaa, at man ved Siden af denne Beregning burde opstille en anden med Hensyn til det uprivilegerede Hartkorn, for at vise, hvad Indflydelse disse Beregningers indbyrdes Forhold til hinanden vilde have, men den høitærede Finantsminister maa derved have overseet, at Fdg. af 1ste Octbr. 1802 fulgtes aldeles nøiagtigt ved Anordningen af 24de Juni 1840 angaaende Fordelingen af Skatterne mellem gammelt og nyt Hartkorn; med Hensyn til det uprivilegerede Hartkorn fulgte man nøiagtigt den Fordeling. Man afveg kun med Hensyn til det privilegerede; der kan altsaa ikke tænkes paa nogen som helst Indflydelse af vor Beregning, om vi havde opstillet en for det uprivilegerede ved Siden, thi det er, som det efter Forordningen af 1ste October 1802 skulde være. Den høitærede Finantsminister erklærede ogsaa tilfældt, at han frygtede ikke for, at vort Forslag skulde gaae igennem, og jeg maa sige, jeg frygter ikke, om det gik igennem. Jeg skal kun med Hensyn til de Par Ord, som den ærede Ordfører ogsaa igaar lød falde angaaende denne Beregning, at man nemlig vilde holde sig til det Bestaaende, erindre, at den Grund kan jeg forstaae og respectere; jeg troer, det er det Eneste, man kan opstille mod vort Forslag, at man helst vil holde sig til det Bestaaende; jeg troer virkelig ikke, at der kan gives nogen anden Grund,